

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 011154 14 Uvp
Banja Luka, 27.01.2016. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, predsjednika vijeća, Smiljane Mrša i Želimira Barića članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D V. iz B. L., Ul. ... broj ... 13 (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 01/015-20-2333-1/10 od 05.12.2012. godine tuženog Fonda ... RS, B. L., u predmetu refundacije troškova liječenja u inostranstvu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 011154 13 U od 21.02.2014. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 27.01.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 011154 13 U od 21.02.2014. godine se preinačava tako da se tužba odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tuženog, donijetim u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 004878 10 U od 29.06.2011. godine, tako da je tačkom 1. dispozitiva djelimično usvojena žalba V. V. (oca tužioca), te rješenje Kancelarije tuženog u B. L. broj 05/1.1/430-761 od 17.06.2010. godine poništeno, te je tačkom 2. dispozitiva odlučeno tako što je V. V. odobrena regundacija troškova bolničkog liječenja izvršenog u periodu od 03.05.2010. do 11.05.2010. godine u Institutu za ... V., S. K., u visini troškova istog liječenja u zdravstvenim ustanovama u Republici Srpskoj, odnosno u iznosu od 1.426,00 KM, a što sa prethodno odobrenim sredstvima u iznosu od 1.274,00 KM, ukupno daje iznos od 2.700,00 KM, koji iznos će se uplatiti na tekući račun V. V. broj ..., pozivom na broj ... kod NLB RB, A.D. B. L.

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio slijedećim razlozima: da nije osnovan prigovor tuženog vezan za aktivnu legitimaciju tužioca, jer da je njegov otac V. V., raniji tužilac u istom predmetu umro u toku postupka dana 22.09.2011. godine i to nakon donošenja ranije presude istog suda u čijem izvršenju je donijet osporeni akt koji, prema stavu suda ima pravno dejstvo na njegove nasljednike, konkretno sina D. V. koji ima legitimaciju za podnošenje predmetne tužbe, s obzirom da tužilac kao jedini nasljednik oca koji je inicirao upravni postupak, a prema rješenju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 111026 11 O od 09.03.2012. godine, stupa u njegova prava i obaveze, uključujući i pravo da nastavi postupak

refundacije troškova liječenje u inostranstvu, iz kojeg je proistekao ovaj upravni spor; da se na konkretnu pravnu situaciju ne može primjeniti stav iz presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 002303 10 Uvp od 18.05.2011. godine, jer se ove dvije situacije činjenično razlikuju, s obzirom da je u tom predmetu zahtjev za refundaciju troškova liječenje u inostranstvu umjesto umrlog osiguranika podnio srodnik po tazbini koji je navodno snosio troškove tog liječenja; da je tužba osnovana s obzirom da u obrazloženju osporenog akta odnosno u Evidenciji o izvršenim uslugama broj 2270/10 na koju se tuženi poziva, nisu navedene sve medicinske usluge koje su ocu tužioca pružene u inostranstvu, u okviru bolničkog liječenja, pa sud ostaje kod upute da se tačan popis usluga pribavi od tuženog ili neposredno od Instituta za ... V., S. K., te da se postupi kako je to u prethodnoj presudi navedeno, odnosno da se utvrdi koliko te usluge koštaju u Republici Srpskoj i da se taj inos konačno prizna tužilačkoj strani.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog propisa. Navodi da je odredbama 2. i 12. stav 1. i 2. Pravilnika o korišćenju zdravstvene zaštite van Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 39/06 - 42/09, u daljem tekstu Pravilnik), propisan postupak za ostvarivanje prava na refundaciju troškova liječenja u inostranstvu i da je u skladu sa tim odredbama, a postupajući po presudi Okružnog suda u Banjaluci od 29.06.2011. godine, tuženi odobrio refundaciju troškova bolničkog liječenja oca tužioca u visini troškova istog liječenja u zdravstvenim ustanovama u Republici Srpskoj, odnosno u ukupnom iznosu od 2.700,00 KM; da su u Evidenciji izvršenih usluga Instituta za ... u S. K. broj 2270/10 od 11.05.2010. godine, takstativno pobrojane sve zdravstvene usluge koje su V. V. pružene u toku hospitalizacije na Odjelu Pulmologije, i to intenzivna njega, specijalna intenzivna njega, dijagnostika, lijekovi, hiruške intervencije i direktni materijal; da je tuženi osporenim aktom odobrio refundaciju troškova liječenja za osam BO dana (bolničkih dana), koliko je imenovani liječan u navedenoj zdravstvenoj ustanovi, a da je cijena jednog BO dana - tercijarni nivo intenzivno liječenje, prema Cjenovniku zdravstvenih usluga tuženog koji se primjenjivao u 2010. godini iznosila 340,00 KM pa je evidentno da je tuženi odobrio refundaciju troškova liječenja u visini cijene liječenja u zdravstvenim ustanovama Republike Srpske, a da navedeno potvrđuje i činjenica da su sve zdravstvene usluge koje su navedene u Evidenciji izvršenih usluga Instituta za ..., V., S. K. broj 2270/10 od 11.05.2010. godine obuhvaćene kroz cijenu jednog BO dana intenzivnog liječenja na tercijarnom nivou, odnosno za osam BO dana koliko je trajalo liječenje; da je V. V. preminuo dana 22.09.2011. godine, a što je tuženi istakao u odgovoru na tužbu što sud nije prihvatio čime je postupio suprotno odredbama člana 4. stav 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 18/99 – 106/99), a da se prava iz zdravstvenog osiguranja ne mogu prenesti na druga lica niti nasljeđivati proizlazi i iz rješenja o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 111026 11 O od 09.03.2012. godine, kojim u ostavinskoj masi nisu navedena potraživanja koja se odnose na refundaciju troškova izvršenog liječenja, te da je takav stav zauzet i u presudi Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 002303 10 Uvp od 18.05.2011. godine. Predložio je da se pobijana presuda ukine i da se tužba odbije te da se tužilac obaveže da snosi troškove ovog postupka.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da su navodi zahtjeva neosnovani jer da tuženi nije u cjelosti postupio po uputstvu suda u presudi u čijem je izvršenju donijet osporeni akt, a u pogledu aktivne legitimacije tužilac smatra da je sud pravilno

postupio kad je utvrdio da on ima aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe, a da ne bi bilo nedoumica oko aktivne legitimacije, naknadno će dostaviti dopunsko rješenje o nasljeđivanju, jer je postupak za dopunu rješenja u toku a u odnosu na potraživanja koja se odnose na refundaciju troškova liječenja; da u dijelu zahtjeva kojim se ističe da je pravo na naknadu troškova vezano za ličnost i da je neprenosivo, te da se ne može nasljeđivati ističe da se ne radi o ličnom pravu u smislu Zakona o zdravstvenom osiguranju, već o naknadi troškova liječenja koje je tužilac platio. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, osporeni akt, i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

U obrazloženju osporenog akta, navedeno je da je postupljeno u izvršenju presude nižestepenog suda od 29.06.2011. godine, te je poništeno rješenje tuženog broj 01-015-20-2333/10 od 04.08.2010. godine, kojim je V. V. odobren iznos refundacije od 1.274,00 KM, uz obrazloženje tog akta da tuženi u ranijem postupku nije utvrdio sve relevantne činjenice, odnosno nije utvrdio koje su usluge imenovanom pružene, te koliko bi te usluge koštale u zdravstvenim ustanovama Republike Srpske; da je u ponovnom postupku izvršen uvid u Evidenciju o izvršenim uslugama u Institutu za ... V. u S. K., te u Cjenovnik tuženog, kao i da je pribavljeno mišljenje Sektora za ... broj 14/1-20-46-1/12 od 26.11.2012. godine. Zaključeno je da navedene usluge koje su imenovanom pružene u inostranstvu prema navedenom Cjenovniku iznose ukupno 2.700,00 KM, jer sve usluge iz Evidencije o izvršenim uslugama spadaju u cijenu BO dana u Republici Srpskoj koji iznosi 340,00 KM po danu.

U tom smislu, suprotno razlozima pobijane presude, navedeno obrazloženje osporenog akta je jasno i potpuno i u saglasnosti je sa sadržajem odredaba člana 2. i člana 12. stav 1. i 2. Pravilnika s obzirom da otac tužioca nije imao odobrenje za liječenje u navedenoj zdravstvenoj ustanovi u inostranstvu i da je sticajem okolnosti koristio tu zdravstvenu zaštitu zbog čega tuženi utvrđuje naknadu troškova liječenja u visini koja ne može biti veća od troškova zdravstvene zaštite koji bi nastali da je ta zdravstvena zaštita korišćena na području tuženog. Zbog navedenog ne stoje navodi u pobijanoj presudi da u postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta nije postupljeno po primjedbama i uputama iz ranije presude nižestepenog suda.

Nije pravilan pravni stav u pobijanoj presudi da tužilac ima aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe jer je pravo na zdravstvenu zaštitu lično i neprenosivo pravo u smislu člana 4. stav 1. aelineja I Zakona o zdravstvenom osiguranju, a pravo na naknadu troškova liječenja, odnosno korišćenja zdravstvene zaštite u smislu člana 26. tog zakona u vezi sa članom 12. stav 1. i 2. Pravilnika, predstavlja neodvojiv element prava na zdravstvenu zaštitu, tako da je i pravo na naknadu troškova lično i neprenosivo pravo, pa ne može biti ni predmetnom nasljeđivanja. Međutim, i u slučaju odbacivanja tužbe kao podnijete od neovlašćenog lica u smislu odredbe člana 22. tačka 1. ZUS, (koju odluku tuženi nije predložio u zahtjevu), pravne posljedice bi bile iste, jer bi osporeni akt ostao na pravnoj snazi.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da je pobijanom presudom ostvaren razlog povrede iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu odredaba člana 40. stav 2. i 3. istog zakona, zahtjev uvažava, tako da se presuda preinačava i tužba odbija jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Tuženi je predložio da se tužilac obaveže da snosi troškove ovog postupka ne precizirajući na što se isti odnose kao ni visinu istih, tako da sud o tako postavljenom zahtjevu nije ni odlučio.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić